

מסורת הש"ס

(א) נפי קדושי לא; (ב) נפי
מוס' ממוט מד; ד' ד' לית;
(ג) נלעיל קתל; (ד) נפי;
(ה) נפי; (ו) חמה אלמנת;
אלג בערוך בדם נרם שפתי; (ז)
(ח) נלעיל קתל; (ט) חולני;
קלי; (י) חולני; (יא) חולני;
(יב) חולני; (יג) חולני; (יד) חולני; (טו) חולני; (טז) חולני; (יז) חולני; (יח) חולני; (יט) חולני; (כ) חולני; (כא) חולני; (כב) חולני; (כג) חולני; (כד) חולני; (כה) חולני; (כו) חולני; (כז) חולני; (כח) חולני; (כט) חולני; (ל) חולני.

הגרות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לפי
שאין עושין אותה אלף;
(ב) ד"ה תנו וכו' לא וכו'
השבילי פני; (ג) ד"ה חן
וכי בבבא כרי שפתי;
(ד) ד"ה אלף עטל הוא;
בכרה ונתן לתוך האכוס;

גליון הש"ס

נב"א אבר מן זושיא לית
הלכתא בכל בני שבועתא.
עין ממוט מד י"ד ע"א
מוס' ד"ה לית הלכתא;
רש"י ד"ה אכל נוטל וכו'
נוטל מאלו ב"ר"ש. עין נלעיל
קד י"ד ע"א שפתי ד"ה
כלאם החלוט;

רבינו חננאל

לפי שאין עושין אותה
אלא לגוון, פי' [לגויין]
לבעבו להתראות בו גונג
של ביצה. מאכל המרס.
פי' זה המאכל ממוט
הוא כדתנן (נתן) [נטל]
את הדם ונתנו לממרס בו
על הרובי הרביעי. וי"א
מאכל חמורים הוא, כלומר
אינו מאכל בני אדם אלא
מאכל חמורים הוא. חרדל
שלשו מע"ש. חלקו עליו
רוי ונתנו וכו' יוחנן ור'
איעור, דרביהין שפתיין
הן. וזר וטרא הדוא בתרא
אמר לית הלכתא ככל
הני שמעתא, אלא כי א"ש
הדניא חרדל שלשו מע"ש
למחר מניחו בין ביד בין
בכלי ונתן לתוכו דבש,
ולא יטרוף אלא למחר
שום שריסקו מע"ש למחר.
נתון לתוכו פול או גריסין,
ולא ישחוק אלא מערב,
וממשך את האמינה
לתוכה. מאי אמיתא, נהה.
אנומלין, יין ושמן דבש
ופלפלין, אלונתיה, יין ישן
ומים צלוליין ופרסמוין.
אין שורין את החלתת
בפושין אבל נתון לתוך
החומץ ומיבעיא לן שרה
מאי, ומסקנא, שרה אמר
אבי אסורא מדרבנן, ואי
יוחנן מתניתין יודאה היא
הוא ר' יוסי, אבל הכ"א
בין בחמין בין בעין
אסור, וסוגיין דשפתא
אם שרה מאתמול לשתות
חלתת בשבת מותר, אבל
לשרותו אסור אפילו בצונן.
ואם שרה מקודם השבת
ועשוי בשבת חושש אם
לא ישתה מסתכן, מותר
לשרות בתוכו ולהניחה
בחמה. לכסכוסו כיתונתא.
פי' לרכוכי קא מיכוון
ושרי, או דלמא לאולודי
וכי, פי' לקבץ מקצת
הבנן של שפתיין חתוך
ידו לשרוף מפני שרוחצין
הבנן ומתיבש בשמש או
ביוח עומד אנטון, פי' קשה,
ורוצה לרככו, נתון הבנן
לתוך ידיו ומחלין ומביא
ידיו עד שיעשה הבנן ההוא
כמו קפוליס קטנים כמין
בבמי, בעי' ר' יומייה אטוויי חד
איתווי [נתן] או דלמא אטוויי
קטנים ובתווי אמר רב כהנא
וואיחמא רב יודאש טעמי
שהוא צמר, שאם הוא צמר
אין אומר לו היה לך ללמוד
שפתיים מצמר, והרבר רוחק
ביניהם ואינה אלא צמר
נפון שוה קרוב לזה, ופשט רב
חסדא דלרכוכי מיכוון ושרי.
אמר רב חסדא האי כיתונתא
שהוא צמר, שאם הוא צמר
אין אומר לו היה לך ללמוד
שפתיים מצמר, והרבר רוחק
ביניהם ואינה אלא צמר
נפון שוה קרוב לזה, ופשט רב
חסדא דלרכוכי מיכוון ושרי.
אמר רב חסדא האי כיתונתא

תולין פרק עשרים שבת

קמ.

עין משפט
נר מצוה

לפי שאין עושין אותה אלא לגוון איתמר חרדל שלשו מע"ש למחר אמר רב ממוחו בכלי אבל לא ביד א"ל שמואל ביד אטו כל יומא ממוחו ליה ביד מאכל חמורים הוא אלא אמר שמואל ממוחו ביד ואינו ממוחו בכלי איתמר ר"א אמר אחד זה ואחד זה אסור ורבי יוחנן אמר אחד זה ואחד זה מותר אביי ורבא דאמרי תרויהו אין הלכה כרבי יוחנן קם רבי יוחנן בשימתייה דר"א קם רבי אלעזר בשימתייה דשמואל אביי ורבא דאמרי תרויהו הלכה כרבי יוחנן (א) אימיה דאביי עברא ליה ולא אכל דביתהו רבא בר שבא הוה קאימנא קמיה דרבינא ובחשי ליה בשופתא דתומא ואכל *אמר מר זוטרא *לית הלכתא ככל הני שמעתתא אלא כי הא דאתמר "חרדל שלשו מע"ש למחר ממוחו בין ביד בין בכלי ונתון לתוכו דבש ולא יטרוף אלא מערב *שחליים ששחקן מע"ש למחר נתון לתוכו שמון וחומץ וממשך לתוכו אמיתא ולא יטרוף אלא מערב *שום שריסקו מע"ש למחר נתון לתוכו פול וגריסין ולא ישחוק אלא מערב וממשך את אמיתא לתוכו *מאי אמיתא נינייא אמר אביי ש"מ האי נינייא מעליא לתחלי: ועושין אנומלין בשבת: *ת"ר דעושין אנומלין בשבת ואין עושין אלונתיה ואיזו היא אנומלין ואיזו היא אלונתיה אנומלין יין דבש ופלפלין אלונתיה יין ישן ומים צלוליין ואפרסמון דעבדי לבי מסותא למיךר אמר רב יוסף זימנא חדא עליה בתר מר עוקבא לבי באני כי נפקי אתאי אשקיינן *חמרא חד כסא וחשי מבינתא דראשי ועד טופרא דכרעי ואי אשקיינן כסא אחרניא הואי מסתפינא דלמא מנכו לי מזכותא דעלמא דאתי והא מר עוקבא דשתי כל יומא שאני מר עוקבא דדש ביה: *מתני' אין שורין את החילתית בפושין ואבל נתון לתוך החומץ ואין שולין את הכרשינין ולא שפין אותן אבל נתון לתוך הכברה או לתוך הכלכלה *אין כוברין את התבן בכברה ולא יתננו על גבי מקום גבוה בשביל שירד המוץ אבל נוטל הוא בכברה ונתון לתוך האיבוס: *גמ' איבעיא להו שרה מאי תרגמא רב אדא נרשאה קמיה דרב יוסף שרה חייב חטאת א"ל אביי אלא מעתה שרה אומצא במיא הכי נמי דמיחייב אלא אמר אביי *מדרבנן שלא יעשה כדרך שהוא עושה בחול בעא מיניה רבי יוחנן מר' ינאי מהו לשרות את החלתית בצונן א"ל אסור והא אנן תנן אין שורין את החלתית בפושין הא בצונן מותר א"ל *א"כ מה בין לי ולך מתניתין יודאה היא דתניא *אין שורין את החלתית לא בחמין ולא בצונן רבי יוסי אומר בחמין אסור בצונן מותר למאי עבדי ליה ליוקרא דליבא רב אחא בר יוסף חש ביוקרא דליבא אתא לקמיה דמר עוקבא א"ל זיל שתי תלתא תיקלי חילתתא בתלתא יומי אול אישתי חמשא בשבת ומעלי לצפרא אול שאל בי מדרשא אמרו ליה תנא דבי רב אדא ואמרי לה תנא דבי מר רב אדא *שותה אדם קב או קביים ואינו חושש אמר להו לשתות לא קמיבעיא לי כי קא מיבעיא לי לשרות מאי אמר להו רב חייא בר אבין בדידי הוה עובדא ואתאי שאילתיה לרב אדא בר אהבה ולא הוה בידיה אתאי שאילתיה לרב הונא ואמר הכי קאמר רב שורה בצונן ומניח בחמה כמאן דשרי *אפילו למאן דאסר ה"מ היכא דלא אישתי כלל אבל הכא כיון דאישתי חמשא ומעלי שבתא אי לא שתי בשבת מיסתכן מיסתמך ואזיל רב אחא בר יוסף אכתפיה דרב נחמן בר יצחק בר אחתיה א"ל כי מטיגן לבי רב ספרא עיילינא כי מטו עייליה בעא מיניה מהו לכסכוסו כיתניתא בשבתא לרכוכי כיתניתא קא מיכוין ושפיר דמי או דילמא לאולודי חורא קמיכוין ואסיר א"ל לרכוכי קא מיכוין ושפיר דמי כי נפק אתא א"ל מאי בעא מר מיניה א"ל בעי מיניה מהו לכסכוסו כיתניתא בשבתא ואמר לי שפיר דמי ותבעי ליה למר סודרא סודרא לא קא מיבעיא לי דבעי מר הונא ופשיטי לי *ותיפשיטי ליה למר מסודרא א"ל *התם מיחזי כי אולודי חורא הכא לא מיחזי כאלולדי חורא אמר רב חסדא האי כיתניתא משלפו

לב א מיי פ"ח מהל' שנת
הל' ז ופ"ט הלכה י'
סמך ללויין הם טושי' א"ח
פי' שבת ספקי טו:
ל' ב ג מיי פ"ט שם
טושי' שם ספקי טו:
ל' ד מיי שם ה"א טושי' ע'
שם ספקי ז':
ל' ה מיי פ"ד מהל' דעות
הלכה י':
ל' ו מיי פ"ב מהל' שנת
הלכה ז סמך ללויין הם
טושי' ע' שם ספקי טו:
י':
ל' ז מיי פ"ח מהל' שנת
סמך ללויין הם טושי' ע'
א"ח פי' שם ספקי טו:
ל' ח מיי פ"ג מהל' שם
הלכה ז סמך ללויין הם
טושי' ע' שם ספקי טו:
י':
ל' ט מיי פ"ב מהל' שם
הלכה ז סמך ללויין הם
טושי' ע' שם ספקי טו:
י':
ל' י מיי פ"ד מהל' שם
הלכה ז סמך ללויין הם
טושי' ע' שם ספקי טו:
י':

לעיו רש"י

דרשטיהפ"ד
[דרשטיהפ"ד] להשרות.
ברישורין [קרישורין].
שחליים.
מינטי"א. מנתה (צמח).
לדר"א. חלתת.

מוסף רש"י

עושין אנומלין בשבת.
שהוא לשמות. ואין עושין
אלונתיה. שהיא לרפואה
להטות שפוזיין מנת
המתן דמתפש (נ"י ל').
ומים צלוליין. ששטאט
ועמדו כללי יוס או יומים
להיות ללויין, וסופין טעלוינס
צמח צמחנטם (ט"ט).

רב נסים גאון

אין שורין את הכרשינין.
גרסי' בבמי' דבני מערבא הני
אין שורין את הכרשינין
משום כבוד, ולא שפין אותן
משתום דשו. אין כוברין את
התבן משום מרקד.

כמו קפוליס קטנים כמין
בבמי, בעי' ר' יומייה אטוויי חד
איתווי [נתן] או דלמא אטוויי
קטנים ובתווי אמר רב כהנא
וואיחמא רב יודאש טעמי
שהוא צמר, שאם הוא צמר
אין אומר לו היה לך ללמוד
שפתיים מצמר, והרבר רוחק
ביניהם ואינה אלא צמר
נפון שוה קרוב לזה, ופשט רב
חסדא דלרכוכי מיכוון ושרי.
אמר רב חסדא האי כיתונתא
שהוא צמר, שאם הוא צמר
אין אומר לו היה לך ללמוד
שפתיים מצמר, והרבר רוחק
ביניהם ואינה אלא צמר
נפון שוה קרוב לזה, ופשט רב
חסדא דלרכוכי מיכוון ושרי.
אמר רב חסדא האי כיתונתא